
VÝSTRAŽNÉ PÁSKY V MATRIXU

V ÚNORU 1967 THE DOORS pravidelně vystupovali v L.A., většinou v Gazzarri's a Hullabaloo. Dne 22. února hráli ve Valley na benefiční akci s The Byrds a Buffalo Springfield, aby získali peníze pro spolek, který se snažil vyřešit napětí mezi policií a mládeží na Stripu. Dlouhovlasá mládež byla cestou na koncert ve Woodland Hills obtěžována a zatýkána policií, což Jim Morrison z pódia náležitě komentoval sarkastickými protivládními poznámkami.

Za jedno vystoupení v Gazzarri's si kapela vysloužila pochvalu od *Los Angeles Times*, tehdy se o ní vůbec poprvé zmínil mainstreamový tisk. Pisatel si všiml dramatického působení „živelné“ kapely na plný sál roztančených dětí a citoval Jimova slova, že jejich hudba je „primitivní a osobní“.

V březnu se The Doors přemístili do San Francisca, kde se ubytovali v levném motelu. V Avalon Ballroom, kde hráli s Country Joem a Sparrow, představili The Doors jednu z prvních veřejných performancí písně „Moonlight Drive“, kterou Jim poprvé zazpíval Rayovi na pláži ve Venice. Píseň dostala poloimprovizovanou středovou pasáž známou jako „You got fishes for your friends“. Při „Back Door Man“ hrál Jim i na harmoniku, ale protože neměl hudební nadání, o které by se mohl opřít, zmohl se při svém pokusu doprovázet kytaru jen na sérii umečených a skřehotavých tónů mimo rytmus. Avalon si vystoupení nahrával, a tak vznikl první dochovaný záznam koncertu skupiny The Doors.

Po koncertě zůstali ve Friscu, aby pět večerů koncertovali v malém hudebním klubu Matrix, který spoluvlastnil zpěvák The Airplane Marty Balin. Matrix měl povolení pouze na sto míst, takže vystoupení kapely v tomto klubu na začátku března 1967 byla relativně skromná. Jim a kapela využili klub a progresivní atmosféru města k tomu, aby zapracovali na nových věcech a vlastně i na novém zvuku. The Doors spolu hráli už bezmála rok a půl a Jim při rozhovorech s Rayem cítil, že potřebují jiný, bluesovější styl. (Jima ovlivnilo i to, že nedávno viděl Canned Heat, bluesrockovou kapelu z L.A., kterou o rok dříve založili sběratelé desek Bob Hite a Al Wilson. Canned Heat hráli působivé,

modernizované verze starých bluesových písní Skipa Jamese z Delty a Jimovi se líbila neokázalost jejich pouličního stylu oblékání, vousů a naprostá oddanost rytmu přednesu starých bluesových skladeb).

V Matrixu si The Doors vyzkoušeli několik nových skladeb tak, jak to rok předtím praktikovali ve Whisky. Své lakonické sety tedy prokládali uvolněnými vsuvkami ve stylu R & B, jejichž improvizované texty Jim odříkával spatra. Převzal vokální riffy z písně Lee Dorseyho „Get Out of My Life Woman“ a proložil je originálním textem „The Devil Is a Woman“, jehož název odkazuje na jeden z nejlepších von Sternbergových filmů *Žena a tatraman*. Jim do starých písní zakomponoval své vlastní nápady, a tak zazněly skladby „King Bee“, „King Snake“, „Who Do You Love?“ (v rychlejším tempu, s klouzavým stylem hry na kytaru a dojemnou poznámkou na okraj, kterou pronesl Jim: „Miluješ ho? Miluješ ho? *Tak miluješ?*“)

Nelze pochybovat o tom, že Jim věděl, že když je mimo město, tahá se jeho žena v zeleném domě v Laurel Canyonu s jeho opileckým kumpánem Tomem Bakerem. Pam se postarala o to, aby se to Jim dozvěděl, protože mu tím evidentně oplácela něco, co udělal on jí. Z její strany to byla záměrně veřejná záležitost, okázale demonstrována na Stripu, doprovázená napůl obscenními veřejnými projevy náklonnosti, což v losangeleských fanouškovských kruzích vzbudilo četné ohlasy. „Táhni z mého života, ženská,“ zpívalo se v písni. „Už mě nemiluješ.“

Ale ani Jim nebyl zrovna svatoušek. Skupinu vyhodili z motelu, když byl Jim přistižen, jak z pokoje tajně odvádí (velmi) mladistvou dívku, která Jima v noci v klidu vykoupala a on u toho usnul.

JIM ZAČAL V MATRIXU PREZENTOVAT NOVÉ PÍSNĚ a další skladby přetvářel, doplňoval je nově složenými básněmi a iluminacemi. Poprvé zde zazněla skvělá „People Are Strange“, kterou Jim napsal na kopci v Laurel Canyonu nedaleko domu, který sdíleli John a Robby. „Unhappy Girl“ se dočkala láskyplného i pomstychtivého přednesu. Na dochovaných nahrávkách z těchto představení je zachyceno, jak Jim vkládá nové básnické „sestavy“ doprostřed jednotlivých čísel. Dvěma z nich, „Who Scared You?“ a „Everything Will Be Reported (At night your dreams will be recorded)“ byla proložena skladba „When the Music's Over“. Žhavý vrchol „The End“ se prodloužil dvě-